

EN RECORD DE L'ANTONIO DE CAL CALAPUIG

Ramon Falip Gasull

Remirant fotos un s'adona encara més d'una evidència. I és que, al llarg dels anys, centenars de famílies han col·laborat en la festivitat de Sant Magí per amor a la festa i al barri on van néixer i on van viure o per altres motius.

En molts casos, les fotografies que guarda cada casa, alguns articles, alguns llibres, al final acabaran segurament essent la única empremta i l'únic testimoni d'aquelles persones que van passar per la festa com a portants, com a col·laboradors o com a organitzadors.

En altres temps, les celebracions de la festa de Sant Magí deurien ser uns dies més en la vida d'un barri històric de Cervera. Els dies de festa grossa i d'actes religiosos a la capella del barri. Uns dies especials i diferents per a la gent, per als animals, per les activitats de preparació que s'havien de dur a terme, però, al mateix temps, uns dies més, perfectament integrats en el calendari de la vida d'un barri tradicional i de dinàmica rural i agrària.

Abans, per les dificultats quotidianes, tirar endavant la festa ens pot semblar ara una heroïcitat. És clar que amb menys es passava igual o millor que ara. Avui, per-

què el context ha canviat tant, també podem estar d'acord en que cada 19 d'agost és una fita col·lectiva de Cervera i també personal per cadascun dels actors.

Tornant al començament, la festa de Sant Magí també és una suma de voluntats personals que segueixen i engrandeixen l'estela d'una tradició.

La participació des de jove de l'Antonio de Cal Calapuig durant un grapat d'anys és un exemple de la col·laboració silenciosa dels pagesos que fa poc temps habitaven la majoria de cases del barri. Evidentment, cada una d'aquestes persones té una història al darrera i totes juntes conformen la història real del nostre país.

Aquest vol ser un petit homenatge a un gran home. Un dels últims portants que, com el seu pare, es va dedicar plenament a la pagesia. Una circumstància que abans es donava en la majoria de portants. La generació de l'aixada i la dalla ens va deixant a poc a poc. Una generació amb una àmplia cultura de l'entorn rural i amb un fort sentit de pertinença a la terra segarrenca. Una generació soferta que atresorava unes qualitats que el temps les farà encara més preuades.



L'Antonio de Cal Calapuig, acompanyat del seu pare Ramon i dels seus fills Anna, Albert i Ramon.